

DZIENNIK

URZĘDOWY

WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO

w Łomży dnia 12. Kwietnia 1817.

N.^{er} 15.

Z Wydziału Woennego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Kommissya R. S. W. i P. w celu usunięcia wszelkich wątpliwości co do dowodów składających się mających Delegacyom zaciagowym przez kwalifikujących się wedle Dekretu Najiaś. Cesarza i Króla z d. 17. Paźdz. 1816. do wyłączeń od zaciagu Woyłkowego, zakommunikowała następnę objaśnienie:

Co się zaś dotęcze rodzaju potrzebnych świadectw i dowodów do uzyskania wyłączeń w art. 2. Wyroku N. Pana obiętych i sposobu z takowemi się popisywania, Kommissya Woiewódzka wsparta na wyrażnych przepisach dopiero przytoczonego artykułu co do każdego w szczególności wyłączenia, idąc koleją onychże stanowi następujące przepisy, według których świadectwa do potwierdzenia mają być przedstawiane.

a) Synowie iedynacy złożą zaświadczenia urzędową pieczęcią opatrzone Wóyta gminnego po wsiach, Prezydenta i Burmistrza po miastach, iako rodzice ich niemają więcey dzieci płci męskiej, które te zaświadczenia dopiero wymienieni Urzędnicy po dokładném przekonaniu się na własną odpowiedzialność wydać są obowiązani. Zaświadczenia te przez Kommissarza do resp. Obwodu delegowanego mają być poświadczone.

b) Synowie wybrani od rodziców lub opiekunów, oświadczenia tychże żadney niepodlegające wątpliwości iako sobie tego a nie innego syna wybierają i wolnym od zaciagu woyłkowego mieć chcą, takowe atoli oświadczenia wizowane być powinny przez Kommissarza do

Obwodu delegowanego, który zarazem przy wizowaniu na zasadzie już to ksiąg ludności, już to wiadomości miejscowych, domieścić powinien świadectwo o ilości resztujących synów tej rodziny z wymienieniem każdego imienia, proceduru, pobytu i wieku.

c) Opiekunowie małoletniego swego rodzeństwa, powinni złożyć uchwałę Rady Familijnej poruczającą im opiekę nad małoletnim rodzeństwem która to uchwała, gdyby nie miała w sobie obejmować imion małoletniego rodzeństwa i ich wieku, wszystko to przyłączeniem osobnych metryk chrztu, lub zaświadczeń Urzędników cywilnych wykazanym być powinno.

d) Wdowy mające dzieci, świadectwa urodzenia dzieci swoich.

e) Cudzoziemcy w razie gdyby metryką chrztu, atestem Urzędnika Stanu cywilnego, lub aktem zdania, niebyli w stanie udowodnić iż są zrodzeni za granicą Królestwa, winni złożyć świadectwo Wójta gminy lub Burmistrza najpierwszego swego w Królestwie zamieszkania jako z zagranicy do kraju przybyli i nie są w obrębie tegoż kraju zrodzeni.

f) Sama treść Wyroku jasno w sobie obejmując.

g) Urzędnicy etatowi winni złożyć świadectwa Prezesów i Naczelników władz krajowych, obejmujące wymienienie Urzędu lub posady etatowej jaką sprawują.

h) Ci którzy wiek zaciągowy mając ożenili się przed dniem 30. Listopada 1816. r. jako dniem ogłoszenia Dekretu N. Pana winni złożyć wyciągi Urzędowe aktów Małżeństwa z ksiąg Urzędników Stanu Cywilnego.

i) Podobne wyciągi aktu małżeństwa jak ad lit. h.

k) Duchowni i Klerycy tak świeccy jako i zakonnicy obrządków Łacińskiego i Greckiego mający poświęcenie i przy tym wiek zaciągowy, tudzież Pastrowie wyznań Ewangelickich, winni złożyć zaświadczenia władz Diecezyjonalnych, Duchownych lub Konsystorskich jako są poświęconymi.

l) n. o. Osoby pod temi oddziałami art. 2. wymienione a wiek zaciągowy mające, obowiązane są wystarać się o przedstawienie Komisji Rządowej Oświecenia.

m) Rabin i Kantor ieden z każdego kahału, jeżeli pragnie korzystać z dobrodziejstwa wyłączenia, winien złożyć nominacją stosownie do Uchwał Seymowych o prawie stemplowym sobie udzieloną.

p) Przedsiębiorcy rękodzielni i fabryk, Artysci maystrowie, rzemieślnicy i czeladnicy, wiek zaciągowy mający, winni są złożyć swia-

dektwa Woytów i Burmistrzów respective gminy jako istotnie należące do rzędu dopiero wymienionych osob., za których to świadectwem przez Komisją Woiewódzką potwierdzonym, powołanie ich do służby, aż do mających się w tym względzie ustalić prawideł zawieszonym zostanie.

g) Kalecy i niedołężni podlegający widocznemu i niewatpliwemu kalectwu, które wyleczonem być niemoże, równie jako i ci którzy nie mają potrzebnego wzrostu do służby wojskowej winni są złożyć atest Kommissarza Delegowanego do właściwego Obwodu, co do pierwszych na świadectwie Chyurga Obwodowego wparty, Kommissji Woiewódzkiej do zatwierdzenia. Wszelkie zaś inne kalectwa i defekty, oprócz powyższych świadectw w rewizji naocznej przed Komisją Woiewódzką odbywać się mającej, wykazane być muszą. które Komisya Woiewódzka tym samym końcem do każdego interesującego podaie wiadomości i stosowania się.

w Łomży, dnia 12. Marca 1817. Nr. 460. r. 17.

Prezes Kommissji J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Z Wydziału Woiewódzkiego.

Kommissya Woiewództwa Augustowskiego.

Mając sobie nadesłany przy Reškrypcie W. K. S. W. i Policji z 6. Marca r. b. Nr. 1. z Marca r. b. Dekret JEGO Cesarzko Królewskiej Mości na dniu 11. Stycznia Lutego r. b. zapadły, zmieniający niektóre przepisy uchwały Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu pod 16. Listopada r. z. wydanej, w zamiarze postanowienia opłaty pieniężnej w miejsce dostarczanych produktów w naturze, podaie takowy drukiem przez Dziennik Woiewódzki do publicznej wiadomości.

w Łomży dnia 26. Marca 1817. Nr. 400. r. 17.

Prezes Kommissji

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

My z Bożej Łaski ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi i Król Polski etc. etc. etc.

Mając wzgląd na drogosc terazniejszą zboża w Naszém Królestwie Polskiem oraz na nieobfiteosc ostatniego zbioru a chcąc nową przynieśc ulgę mieszkańcom rzeczzonego Królestwa, i z tém większą pewnością dojsc do roztropnie i dobroczyinnie zamierzonego celu w uchwale Namiestnika Naszego z dnia 16. Listopada 1816. r. przez znizenie opłaty pieniężnej zastąpić mającej dostawę w naturze produktów przez Seym w 1811. r. uchwaloną, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Rozporządzenia Artykułów 1. 2. wyż wspomnianey Uchwały Namiestnika Naszego, ustanawiające zasady podług których oznaczoną ma być ilość pieniężnej opłaty uwalniającej na rok bieżący, od dostawy produktów w naturze zmienione będą, ceny zaś produktów które przez kontrybuentów dostarczane być miały w moc uchwały Seymowej 1811. r. oznaczone jak następuje:

Pszenicy korzec 18. złotych polskich, Zyta korzec 12 złotych polskich. Owsa korzec 8 złotych polskich. Cetrar siana 3. złote Polskie. Cetrar słomy 2. złote Polskie.

Art. 2. Całkowita opłata jako w miejsce dostaw w naturze wyżej wspomianych, wymagana być ma, rozłożoną będzie na dwie równe raty i uiszczaną w miesiącach Marcu i Miu przez kontrybuentów opłacających podatek ofiara zwany, zaś w miesiącach Kwietniu i Czerwcu przez tych co nieopłacali tylko podymne.

Art. 3. Rozporządzenia Artykułu 5. teyże uchwały Namiestnika Naszego podobnie zmienione będą, w tém iż zaległości należne Rządowi przez kontrybuentów, z powodu dostawy produktów w naturze przez Seymy, 1809. i 1811. r. uchwaloney, nie będą na teraz wymagane.

Art. 4. Wszelkie inne rozporządzenia wyż wzmiankowaney, uchwały utrzymywane są w całej i zupełney swey mocy.

Art. 5. Namiestnikowi Naszemu w Krolestwie Polskim, i Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policji wykonanie i ogłoszenie niniejszego postanowienia Naszego polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 31. Stycznia 12. Lutego 1817.

(podp.) ALEXANDER.

Przez Cesarza i Krola Minister Sekretarz Stanu Jgn. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu Jgn. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem Radzca Stanu Generał Brygady (podp.) Kossecki.

Za zgodność W. Bielski.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Przy Reskrypcie Kommissyi R. S. W. i Policji z dnia 5. m. b. i r. Nr. 1277. z Grudnia 16. mając nadesłane podanie JP. Sattig do Kommissyi Rządowej oświecenia publicznego uczynione wskazujące doręczne środki ratunku w czasie pożaru przez narzucanie tak na dom już gorejący jako też na budowy przyległe i na niebezpieczeństwo pożaru wystawione, ziemi, gliny, piasku lub szlamu. znajdując użytecznym ogłoszenie tego sposobu, który będąc prostym, łatwym i niekosztownym, w przypadkach ognia, skutecznym stać się może zaradzeniem mianowicie po wsiach, gdzie po polocie i na narzędziach ogniowych, i częstokroć na łatwości w dostaniu wody zbywa, takowe uwagi i przełożenia rzeczónego JP. Sattig w stosownych z nich wytygach, i treści samey istoty rzeczy tyjących się przez Dziennik Woiewodzki do powszechney podaie wiadomości.

w Łomży, dnia 17. Marca 1817. Nr. 329. r. 17.

Prezes Kommissyi

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Doświadczenie głośno mówi, że często wydarzonych pogorzeli resztę pozostałe budynki, wypadkom swoim bycia swego są skutkiem, śledząc przyczyny tych wypadków, znajdując za najwolniejszą że ludzie zwykli jedynie przez wodę ogień ugaszają, a że często przy pogorzeli, albo zupełnie ley braknie, albo w takiej odległości, że niepodobna tą szybkością którą pożerające płomienie budynek pochłaniają dostarczać, albo też niezręczne użycie instrumentów, przez które woda skuteczną się stała.

Nie dziwnego, że ogromne spustoszenia już przez niedostatek wody, i niezręczne użycie instrumentów do ugaszania potrzebnych, codziennie widokom naszym podpadają. Zastanawiając się nad tém, znalazłem, że przy wydarzonych pogorzeliach w braku wody, najlepszą zastępcą jest ziemia.

Wszystkie gatunki ziemi, glina, piasek, szlam, niesą ciała (rzeczy) które ogień zniszczyć może, owszem skoro palące się rzeczy niemi przykryte bywają, gaszą ogień, tażnią doyscia powietrza zewnętrznego, zastaniają poblizsze rzeczy które niemi pokryte są, od dalszego pożaru.

Materialia, ziemia, glina, piasek, szlam, czasem i błoto są podofatkiem przy każdym ognisku pogorzeli, a rolnicy nasi zrecznicy umieją się obchodzić, biorąc rydlem ziemię i rzucając na miejsce gdzie płomienie się rozszerzają, niż rygując sikawkę którą w kraiu naszym rzadko na wsi gdzie zastać można.

Postawa budynków kraiu naszego tak mieszkalnych, jako i gospodarskich, są wszędzie budowle niskie, naywięcej prawie co do wsiow, słoną pokryte, a przeto stają się zdolniejszymi, w przypadku pogorzeli, wybuchający ogień w początku ugasić, lub poblizsze od pożaru zastonić.

Okazuje się i tu przeszkoda niemiała, że przy tegim mrozie przedmioty te, jako to: ziemia, glina, piasek, szlam, i t. d. życzeniom naszym nie odpowiadają, lecz przeszkody te nie czynią rzeczy zupełnie nieuzyteczną, podobny stosunek ma i żegluga co do spławu rzek, że zimową porą ufaie, jednak nie wyliczone korzyści dla rodzaju ludzkiego przyniosła. W czasie zimy można na wsi użyć na prędce w pobliskosci będący gnoy, a odrzuciwszy nieco gnoiu, a ziemia pod gnoiem nigdy nieumarza, więc w razie tym można użyć.

Nakoniec, że tylko o takowych przypadkach, gdzie wiadome nam sposoby do ugaszania pożaru, albo zupełnie brakują, lub też w nieproporcjonalney ilości się znajdują, jest mowa, niepotrzebuie pewno dalszego nadmienienia.

w Wieluniu, dnia 1. Grudnia 1816.

(podp.) Sattig.

Zgodność kopii świadczą J. Krzyżanowki.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Z powodu czynionych przez Władze Sadowe do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawień a następnie przez nią do Kommissyi Rządowej S. W. i Policji uzaleń, iż Urzędy Policyjne gmin, ludzi o występki lub zbrodnie obwinionych, bądź na uczynku schwytanych zamiast odstawiania ich natychmiast do właściwych Sądów do których prowadzenie śledztwa z prawa należy, takowych do Kommissarzy Obwodowych odsyłają, przez co i zbyt długie zatrzymywanie onych w aręście Policyjnym sprzeciwia się, ustawie konstytucyjney w Art. 21. przepisującej, iż osoba zatrzymana naypoźniej w przeciągu dni 3. przed Sąd właściwy stawiona być powinna; i podobna zwłoka utrudza częstokroć dalsze dochodzenie występku i wyśledzenie wspomianych. Stosownie do otrzymanego od Kommissyi R. S. W. i Policji z dnia 15. m. b. i r. Reskryptu postanowiła zalecić WW. Wóytom gminnym i JPP. Burmistrzom aby pod surową odpowiedzialnością osoby o występki lub zbrodnie obwinione po zrobieniu natychmiast co do przedmiotu obwinienia Rządowego protokołu, niezwłocznie do właściwych Sądów do dalszego dochodzenia i wezle prawa postąpienia odsyłali, czyniąc tylko o tem wyższej swey Zwierzchności uwiadniające rapporta.

w Łomży, dnia 26. Marca 1817. Nr. 198. r. 17.

Prezes Kommissyi

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Zaleca wszystkim Urzędowi sobie podwładnym, J. Wiśniewskiego dezertera z wojska Polskiego o kradzież obwinionego, z transportu zbiegłego, którego opisanie poniżej umieszcza się śledzić, a wysłanego do Sądu Policyi Poprawczej Obwodu Zamoyckiego pod ścisłą strażą odstawić.

w Łomży, dnia 13. Marca 1817. Nr. 77° z Marca 17.

Prezes Kommissyi J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Opisanie. Tenże zbiegły Jan Wiśniewski ma lat 30. rodem ze wsi Gniazdowa Obwodu Łomżyńskiego, wzrostu słusznego, twarzy nieco wciągłej znacznie dziobatej, oczów siwych, nosa waciągłego, włosów na głowie ciemnych, wąsów i brody blad zarastającej, ubrany jest w kapocie z prostego sukna siwego, guziki przy niej są żółte metalowe, ma na sobie spodnie płocienne, koszulę konopną, ciżmy krótkie stare.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Umieszczając poniżej opisanie Walentego Dziubińskiego o różne kradzieże przekonanego, z roboty publicznej zbiegłego, zaleca Urzędowi podwładnym śledzić, a ujętego do Sądu Policyi Poprawczej Obwodu Zamoyckiego odstawić.

w Łomży, dnia 13. Marca 1817. Nr. 71° z Marca 17.

Prezes Kommissyi

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Opisanie. Walenty Dziubiński liczy sobie lat 43. jest wzrostu dobrego, twarzy okrągłej rumianej ospowatej, oczów siwych, nosa miernego, włosów czarnych. Miał na sobie płaszcz ciemno-sieraczkowy, w butach chłopkich na obcasach, w kapeluszu czarnym okrągłym, chustka na szyi czarna.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Zaleca WW. Woytom gminnym i JPP. Burmistrzom, aby Katarzynę Matyszajciównę o dziecioboystwo przekonaną, z więzienia Sądu Pokoju Wydziału Policyjnego Powiatu Maryampolskiego zbiegłą, śledzili, a ujętą do rzeczonoego Sądu pod ścisłą strażą odstawili.

w Łomży, dnia 21. Lutego 1817. Nr. 91° z Lut. 17.

Prezes Kommissyi

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

Zaleca wszystkim Urzędowi sobie podwładnym, niejakiego Karpa Babińskiego dezertera z wojska Rosyjskiego powtórnie z transportu do Warszawy we wsi Kupiskach zbiegłego śledzić, a ujętego pod ścisłą strażą do JW. Lewickiego Generała Majora Kommandanta miasta Warszawy odstawić.

w Łomży, dnia 26. Marca 1817. Nr. 57° r. 17.

Prezes Kommissyi

J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Z Wydziału Policyjnego.

Kommissya Woiewodztwa Augustowskiego.

W skutek rekwizycji Sądu Policyi Poprawczej Obwodu Lubelskiego z d. 20. m. z. r. b. zaleca wszystkim Urzędowi sobie podwładnym, aby niejakiego Wilhelma Kirhoffa Budowniczego byłego Departamentu Lubelskiego o przemieszczenie się w Urzędzie swym obwinionego, i od niejakiego czasu zbiegłego, jak najmocniej śledzili, a ujętego pod przyzwolitą strażą do rekwirującego Sądu odstawili. Dla łatwiejszego ujęcia opisanie zbiegłego umieszcza się.

w Łomży, dnia 4. Kwietnia 1817. Nr. 165° z Marca 17.

Prezes Kommissyi J. ZIELIŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Uszyński.

Opisanie osoby.

Wilhelm Kirhoff był Budowniczy Departamentu Lubelskiego był wzrostu miernego, w sobie gruby krępy, twarzy okrągłej, puciołowatej, czoła wysokiego łysy, włosy na głowie blad siwawe, z tyłu na przód zaczesywane, oczów siwych, nosa grubego krótkiego, lat może mający przeszło 40. chodził w surducie a czasem we fraku i płaszczu granatowym, na głowie miał furazerkę granatową, mienił się bydź rodem z prus, mówił dobrze po niemiecku, a nieco po Polku.

Wywłaszczenie Sądowe domu w mieście Łomży położonego.

PISARZ TRYBUNAŁU CYWILNEGO

Pierwszej Instancji

Woiewództwa Augustowskiego.

Podaje do publicznej wiadomości, iż z instancji Starozakonnego Gdala Neumarka Kupca w mieście Łomży mieszkającego, którego zamieszka-

nie prawne obrane jest u Wielmożnego Jakóba Szredera Patrona Trybunału Województwa Augustowskiego, mieszkającego w Łomży, w starym rynku pod Numerem dwudziestym siódmym, dom pod Numerem trzydziestym drugim na rogu w rynku starym w mieście Łomży położony, na dniu dziesiątego Marca roku bieżącego przez Akt Urzędowy zatradowany został. Domostwo to z drzewa budowane jest, z nadworza i zewnątrz gliną wylepiene, znajduje się w nim sklep i dymnik, podwórze jest oparkanione, na którym stoi drewniana stara stajenka. Dom wspomniany i stajenka wraz z oparkaniem, obejmie dwa place przygraniczające od wschodu do między Wielmożnego Damazego Mierzeiewskiego, od południa do rynku, od zachodu do ulicy Kaznodziejskiej, a od północy do Klasztoru Xięży Kapucynów, dom takowy jest własnością Pawła i Franciszki z Kurzątkowskich małżonków Łopińskich w mieście Łomży mieszkających.

Kopie Aktu zaarrestowania tego wręczone i złożone są JPaństwu Łopińskim, Wielmożnemu Monikowskiemu Burmistrzowi miasta Łomży, Pisarzowi Sadu Pekoiu Powiatu Łomżyńskiego Wielmożnemu Jabłonowskiemu i Wielmożnemu Belfroit Kommissarzowi Obwodu Łomżyńskiego, a oprócz tego wpisanie tego aresztu nastąpiło w Biórze Konserwatora Hypotek Województwa Augustowskiego dnia trzydziestego pierwszego Marca, zaś w Biórze Pisarza Trybunału dnia dziewiątego Kwietnia roku bieżącego.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbyta została na posiedzeniu publicznym Trybunału Województwa Augustowskiego dnia piętego Maia, drugie dziewiętnastego Maia, trzecie drugiego Czerwca roku bieżącego.

Wielmożny Jakób Szreder Patron Trybunału w Łomży zamieszkały sprzedaż tę w imieniu Starozakonnego Gdala Neumarka popierać będzie.

Wyciąg niniejszy wywieszony został w Sali Audyencyonalnej dnia dwunastego Kwietnia roku bieżącego.

Dań w Łomży, w Biórze Pisarza Trybunału dnia dziewiątego Kwietnia tysiąc osiemset siedemnastego roku.

Kosiński, P. T.